

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

18. december 2014

Sagsnr.: 2014 - 7522

Sundheds- og Forebyggelsesudvalget har i brev af 14. november 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 192 (alm. del), som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 192:

”Hvis en borger er udredt eller behandlet på Forskningsklinikken for Funktionelle Lidelser, kan et jobcenter så afvise denne udredning og sende borgeren til anden speciallægevurdering med henvisning til, at det er tale om en "Forskningsklinik" og ikke en speciallæge eller et sygehus, og derfor ikke vil acceptere at lægedokumenter fra Forskningsklinikken indgår i sagsakterne i en borgers anmodning om førtidspension?”

Endeligt svar:

Jeg kan overordnet oplyse, at forholdene omkring dokumentationskrav i forbindelse med sager om førtidspension hører under Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forholds ressort, hvorfor jeg har indhentet bidrag herfra.

Hvad angår jobcentrenes brug af lægefaglig dokumentation i forbindelse med sager om førtidspension har Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold oplyst følgende:

”Det er kommunens pligt at sikre, at der foreligger den nødvendige dokumentation, når der skal tages stilling til spørgsmålet om førtidspension. Hvis den foreliggende dokumentation ikke vurderes at være fyldestgørende, kan jobcenteret indhente yderligere lægefaglig dokumentation.

Jobcenteret kan derimod ikke afvise at lade allerede foreliggende oplysninger om borgerens helbredssituation indgå i sagsmaterialet med henvisning til, at Forskningsklinikken for Funktionelle Lidelser er en "Forskningsklinik" og ikke en speciallæge eller et sygehus.

Såfremt der er tale om en sag, der skal forelægges kommunens rehabiliteringsteam, er det sundhedskoordinatoren fra rehabiliteringsteamet, der vurderer, hvordan de forskellige lægelige oplysninger skal fortolkes og dermed, hvilken betydning de har for vurderingen af borgerens muligheder for at udvikle arbejdsevnen.

Sundhedskoordinatoren må ikke ændre eller stille diagnoser, men kan eventuelt foreslå, at der indhentes supplerende speciallægeattester eller en second opinion via regionens kliniske funktion, hvis der er tvivl om det helbredsmæssige dokumentationsgrundlag.

Sundhedskoordinatoren vurdering indgår som en del af rehabiliteringsteamets indstilling i den enkelte sag. Det er herefter op til kommunen at foretage den samlede vurdering af den foreliggende dokumentation og træffe afgørelse på baggrund af rehabiliteringsteamets indstilling i sagen.”

Jeg håber, at dette svar har medvirket til en afklaring af reglerne og kan desuden henviser til svarene på SUU alm. del spm. 190 og 191.

Venlig hilsen

Henrik Dam Kristensen